

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dissertationes Juridico-Theologicæ De Jure, & Justitia

Karchne, Simon

Augustæ Vindelicorum ; [Graz], 1714

§. I. Quid sit præscriptio, usucapio, & an valeat in foro conscientiæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40013

DISSERTATIO III.

De modis acquirendi Dominium?

ARTICVLVS PRIMVS.

De modo acquirendi Dominium per prescriptionem,

§. I.

Quid sit prescriptio, usucapio, & an valeat in foro conscientie

166. **D**ico primò prescriptio hic sumpta est acquisitio Domini rei alienæ per possessionem ejus certo temporis spatio legibus definito bonâ fide continuatam. Est communis conformis *legi tertia ff. de usucapion.* est quidem quædam differentia inter prescriptionem, & usucapionem, defacto tamen communiter confunduntur, nisi quod usucapio rebus duntaxat corporalibus conveniat, prescriptio verò cadat etiam in res incorporales; deinde hæc est de rebus etiam immobilibus, at usucapio de mobilibus: ideo triennis prescriptio, qualis est inter res mobiles, frequentius in jure dicitur usucapio.

Prescriptio est introducta utroque jure, civili quidem *L. 1. ff. eod.* ob pu-

blicam utilitatem, ne rerum Dominia semper essent incerta, litæque infinitæ orirentur circa earum proprietatem; Ap-
probat canonicum *cap. fin. de prescriptio. Definimus*, inquit Concilium lateranense, *ut nulla valeat absque bona fide prescriptio.*

167. Dico secundò prescriptio completa legitimè, id est post terminum temporis à lege præfixi transfert Dominium tam in foro conscientie, quam externo absque onere restituendi rem priori Domino postmodum certe cognito, ita communiter Doctores contra Adrianum, & Medinam requirentes culpam ex parte Domini prioris. Probatum primò Autoritate allegati utriusque juris. Secundò ratione: est justa lex Principis adimens uni Dominium, & in alium transferens, quan-

quando ita postulat bonum commune : tunc enim prior Dominus est irrationabiliter inuitus, esto fuerit inculpabilis, sed hoc fit in casu præsentis ad evitandas lites, & sedandas conscientias, angorésque ferupulorum. Conclusio intelligitur non solum de Dominio utili immobilium, sed etiam de directo contra Bartolum, Baldum, Abbatem, quia jura indefinitè loquuntur.

168. Pro solvendis nota primò disparitatem esse cur res per sententiam materialiter injustam adjudicata tibi, sit à te restituenda, postquam rescis esse alienam, quod iudex non conferat parti Dominium, sed declarat, quis sit juxta leges verus Dominus, lex autem præscriptionis conferat Dominium. Nequit etiam lex facere Religiosum ex non Religioso, idcirco Religio non potest præscribere contra prætendentem, quod nulliter sit professus, licet jam sit elapsum à professione quinquennium.

Secundò lex naturalis dicitur rem Domino suo restituendam, quamdiu manet Dominium penes illum; finitâ autem legitimâ præscriptione non manet; quare Regula juris 48. *locupletari non debet quis cum alterius injuria vel læsura*, intelligitur de locupletatione injusta circumveniendò alterum in contrariis, secus de justa, ut in bello justo, præscriptione legitima, &c.

Tertiò Privatio Dominij per præscriptionem non est proprie pœna, unde non debet supponere culpam contra adversarios.

Quartò dum dicitur: si præscriptio expedit bono communi, ea debetur jure naturali, sed non debetur, aliàs independentè à lege positiva præscriberetur. *Resp.* Nego majorem, etsi enim jus naturale dicitur expedire bono communi, ac inclinet, ut jus positivum id statuat, at tamen non est tale jus naturale, quod obliget ante jus positivum, ut hic fiat, uti dictum est de divisione rerum in primordio.

Quintò quando finitur tempus præscriptionis, bona fides ante id tempus erronea incipit esse fides bona vera, quia incipit res esse præscribentis.

Conclusio limitatur, ut contra minores, seu nondum attingentes 25. annos non habeat locum, uti nec contra Ecclesias ac loca pia, nisi cum remedio restitutionis integrum intra triennium post completam præscriptionem rescitam. Vide de hoc Less. *Lib 2 c. 6. dub 18. & Haunol. rr. 5. à n 344.* negantem probabilius hoc beneficium majoribus intra quatuor annos, si ex ignorantia invincibili non petierint restitui. Nomine autem restitutionis in integrum intelligitur reductio in eum statum, in quo quis erat prius, quam læderetur; reparat enim id, quod læsio abstulit.

Z

§. II.